

**ՀԱՆՐԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՄԱՌՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ
ՈՐՈՇՈՒՄԸ**

ՄԱՐԴՈՒ ԻՐԱՎՈՒՔՆԵՐԻ ԵՎ ՀԻՄՆԱՐԱՐ ԱԶԱՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՊԱՇՏՊԱ-
ՆՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ ԿՈՆՎԵՆՑԻԱՅԻ՝ «ԲՈԼՈՐ ՀԱՆԳԱՄԱՆՔՆԵՐՈՒՄ ՄԱՆԱ-
ՊԱՏԺԻ ՎԵՐԱՑՄԱՆ ՄԱՍԻՆ» ԹԻՎ 13 ԱՐՉԱՆԱԳՐՈՒԹՅԱՆ ՄԵԶ ԱՄՐԱ-
ԳՐՎԱԾ ՊԱՐՏԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ՝ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՄԱՌՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ՀԱՄԱՊԱՏԱԽԱՆՈՒԹՅԱՆ ՀԱՐՅԸ ՈՐՈՇԵԼՈՒ
ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ԳՈՐԾՈՎ

Քաղ. Երեւան

17 ապրիլի 2007թ.

Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանը՝ կազմով.
Վ. Հովհաննիսյանի (նախագահող), Կ. Բալայանի (գեկուցող), Ֆ. Թոփյանի,
Զ. Ղուկասյանի, Ռ. Նազարյանի, Ռ. Պապյանի, Վ. Պողոսյանի,

համաձայն Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 100 հոդվածի
2 կետի, 101 հոդվածի 1 կետի, «Սահմանադրական դատարանի մասին» Հայաստանի
Հանրապետության օրենքի 25, 38 եւ 72 հոդվածների,

դռնբաց նիստում գրավոր ընթացակարգով քննեց «Մարդու իրավունքների եւ
իմաստար ազատությունների պաշտպանության մասին կոնվենցիայի՝ «Բոլոր
հանգամանքներում մահապարժի վերացման մասին» թիվ 13 արձանագրության մեջ
ամրագրված պարտավորությունների՝ Հայաստանի Հանրապետության Սահմանա-
դրությանը համապատասխանության հարցը որոշելու վերաբերյալ» գործը:

Գործի քննության առիթ է հանդիսացել Հանրապետության Նախագահի
դիմումը սահմանադրական դատարան:

Ուսումնասիրելով սույն գործով գեկուցողի գրավոր հաղորդումը, Հանրապե-
տության Նախագահի պաշտոնական ներկայացուցիչ՝ ՀՀ արդարադարպության
նախարար Ռ. Նարությունյանի գրավոր բացաբրությունները, հետազոտելով արձա-

նագրությունը եւ գործում առկա մյուս փասբաթղթերը, Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դադարանը **Պ Ա Ր Զ Ե Յ .**

1. Արձանագրությունն սպորազրման համար բացվել է 2002 թվականի մայիսի 3-ին Վիլնյուսում՝ 1950 թվականի նոյեմբերի 4-ին Հռոմում սպորազրված՝ Մարդու իրավունքների եւ հիմնարար ազարությունների պաշտպանության մասին կոնվենցիան սպորազրած Եվրոպայի խորհրդի անդամ պետությունների համար՝ Կոնվենցիայով երաշխավորված՝ կյանքի իրավունքի պաշտպանության ամրապնդման եւ բոլոր հանգամանքներում մահապարփառ վերացնելու ուղղությամբ վերջնական քայլերի ձեռնարկման նպատակով:

Արձանագրությունն ուժի մեջ է մտել 2003 թվականի հուլիսի 1-ին:

Հայաստանի Հանրապետությունն Արձանագրությունն սպորազրել է 2006 թվականի մայիսի 19-ին:

2. Ըստ ՀՀ արդաքին գործերի նախարարության գործերի՝ 2007 թվականի հունվարի 22-ի դրությամբ Արձանագրությունն սպորազրել են 44 եւ վավերացրել 37 պետություններ: Արձանագրությունը չեն սպորազրել ԵԽ անդամ երկու պետություններ (Վլորեցանը եւ Ռուսաստանի Դաշնությունը): Հայաստանի Հանրապետությունից զարդարական առարկա Արձանագրությունը չեն վավերացրել Եվրախորհրդի անդամ եւս 5 պետություններ (Իսպանիան, Իտալիան, Լատվիան, Լեհաստանը եւ Ֆրանսիան):

3. Արձանագրությունն սպորազրելիս՝ ԵԽ անդամ պետությունները հաշվի են առել այն հանգամանքը, որ Կոնվենցիայի՝ 1983թ. ապրիլի 28-ին Սրբաբուրգում սպորազրված 6-րդ արձանագրությունը, որը վերաբերում է մահապարփառ վերացմանը, չի բացառում մահապարփառ պարերազմի ժամանակ կամ պարերազմի անխուսափելի վրանգի պայմաններում կարարված արարքների դեպքերում:

Մարդու իրավունքների եւ հիմնարար ազարությունների պաշտպանության մասին կոնվենցիային Հայաստանի Հանրապետությունը միացել է 2002 թվականի մարտի 20-ին, իսկ Կոնվենցիայի՝ 1983 թվականի ապրիլի 28-ին Սրբաբուրգում սպորազրված՝ մահապարփառ վերացման վերաբերյալ թիվ 6 արձանագրությունը Հայաստանի Հանրապետությունը վավերացրել է 2003թ. սեպտեմբերի 9-ին:

4. Արձանագրությունն սպորազրելիս կամ դրանով պարփակորված լինելու մասին համաձայնությունն արդահայտելիս 5 պետություններ համապատասխան

հայփարարություններ են արել (Մեծ Քրիստոնիա, Դանիա, Նիդեռլանդներ, Վրաստան եւ Մոլդովա):

Հարկանշական են Վրաստանի եւ Մոլդովայի հայփարարություններն առ այն, որ «Վրաստանը հայփարարում է, որ մինչեւ Աբխազիայի եւ Ցիխինվալիի շրջանի նկադմամբ Վրաստանի ամբողջական իրավագորության վերականգնումը, այն չի կարող պարասիանափություն կրել այդ փարածքներում թիվ 13 Արձանագրության դրույթների խախտման համար», եւ որ «Մոլդովան հայփարարում է, որ մինչեւ Մոլդովայի Հանրապետության փարածքային ամբողջականության լիակատար վերականգնումը, թիվ 13 Արձանագրության դրույթները կիրառվելու են միայն Մոլդովայի Հանրապետության իշխանությունների կողմից արդյունավել վերահսկվող փարածքների նկադմամբ»:

5. «Բոլոր հանգամանքներում մահապարփի վերացման մասին» թիվ 13 արձանագրությամբ Հայաստանի Հանրապետությունն սրանձնում է, մասնավորապես, հետևյալ պարբավորությունները.

- Վերացնել մահապարփի եւ երաշխավորել, որպեսզի ոչ ոք չդադարապարփի կամ ենթարկվի նման պարփի,

- բացառել Արձանագրության դրույթների նկադմամբ Կոնվենցիայի 15-րդ հոդվածի կիրառումը («Արքակարգ իրավիճակներում պարբավորություններից շեղում»),

- Արձանագրության դրույթների վերաբերյալ չանել Կոնվենցիայի 57-րդ հոդվածով նախարարեսված որեւէ վերապահում,

- Արձանագրության 1—4-րդ հոդվածների դրույթներն ընդունել որպես Կոնվենցիայի լրացուցիչ հոդվածներ:

Սույն Արձանագրությունը հանդիսանում է փոխլրացնող գործոն՝ ՀՀ Սահմանադրության 15 հոդվածի ամբողջական իրացման համար:

Ենելով գործի քննության արդյունքներից եւ ղեկավարվելով Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 100 հոդվածի 2 կետով, 102 հոդվածի առաջին եւ չորրորդ մասերով, «Սահմանադրական դադարանի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 63, 64 եւ 72 հոդվածներով, Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դադարանը **ՈՐՈՇԵՑ**.

1. Մարդու իրավունքների եւ հիմնարար ազակությունների պաշտպանության մասին կոնվենցիայի՝ «Բոլոր հանգամանքներում մահապարփի վերացման մասին»

թիվ 13 արձանագրության մեջ ամրագրված պարբավորությունները համապատասխանում են Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրությանը:

2. Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 102 հոդվածի երկրորդ մասի համաձայն սույն որոշումը վերջնական է եւ ուժի մեջ է մտնում հրապարակման պահից:

ՆԱԽԱԳԱՎՈՐ

Վ. ՇՈՎՃԱՆՆԻՍՅԱՆ

17 ապրիլի 2007 թվականի
ՍԴՈ-694